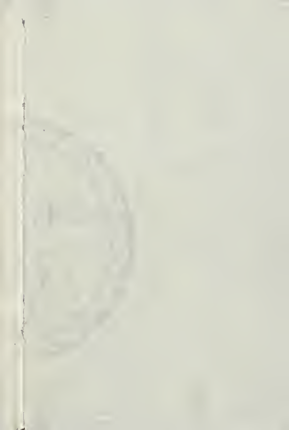
Þ. Sk,
Huggunar
Greiner

Hoolum 1652

Nockrar
Huggunar
Greiner / og Gledeleg

Dæme vr Heilagre Ritningu / sem setiast meiga a mote ymsum Di
øfulsins Freistingum / sem Mann eskiuna vilia æstryda.

Vtlagt vr Donsku þim

Einfølldu til Gagns og Go-
da / sem þa Heilögu Bibliu ecke hafa /
og gieta þui sialldnar enn skyll
de þetta sier til Hugg-
unar lesed.

Þryckt ad nyu a Hoolum
i Hiallta Dal.

Anno. 1652.

Þier munud med Fag
nade Vatn vppausa/vr
Hialprædesins Brunn
um/Og munud seigia a
þeim sama Tijma. Þac
ke þier DRottne. et c.

I Cap.

Huggunar Greiner og Epterdæme/ Hliodande þar vp pa/ ad allar Hørmungar edur Kynd er/ koma fra Gude/ Og ad eckert kunne yper oss ad koma/ fyrer vtan hans Forsion og Vilia.

DRottenn deyder z Lijf-gar. Færer nid ur til Heluijtis/ z j burt ap tr þadan. Drottenn gi-ører Fatækan z so Rijkann. Hn Lijtelæckar og hann vpphefurr/ Þetta stendr j fyrre Samuelis Bok j 2. Cap.

Sia þu/ sæll er sa Madur ꝫ Gud leggur Hirting a/ Þar fyrer forsmaa ecke Hirtingena hins Almattuga/ þui hann sárer/ z græ

 Þar

der/hañ ſlær/z hans Hond lætnar þad. Jo. 5. Cap.

Gud er DRottenn/ hañ nidur lægerein/ z vpphefur añan/ Þui DROttenn hefur Bikar j Hende / fleytefullan af ſterku Bijne/og hañ ſkeinker þar af/ eñ þeir Ogudlegu hlioota aller ad drecka z Dreggiarnar af ad ſwpa. Pſalm. 75.

Er þar nockur Olucka j Stadnum ſem DROTTeñ giorer ecke? Amos 3. Cap.

Hier a ad ſkiliaſt Olucka ſtrappſins enn ecke Olucka Syndareñar.

So ſeiger DROtteñ Zebaoth/ Nu ſkulu þier drecka/ Þui ad ſia þu/ Eg vil vpphefia ad plaga j þeſſu ſtad/ſem ad nefn-

Uuk-

bur er epter mijnu Nafne. Og skylldu þier ostraffader vera? Þier skulud ecke ostraffader vera/ Þuiad eg kalla Suerded yfer alla þa sem bwa a Jordu/ Seiger Drottenn Zebaoth. Jerem. 15. Cap.

Drottenn þu sleinger/ z hugg ar apfur. Þu kastit ofan ad hrinda til Helujtis/ z apfur j burt þadan ad leida/ Og eingenn er sa vndann meige Flyia þijnu Vallde, Nañ hefur typtad oss/ fyrer saker Synda vorra/ og af sisse Giæsku/ hialpar hañ oss ad nyu. Tob. 21.

Kaupast eige tueir Titlingar fyrer Pening? Þo fellur eige ei enn af þeim a Jord/ an yduars

Fodurs Vilia/so eru z eirnenn oll ydar Hopudhaar taleñ. Fyrer þui otteſt ecke/ Þier erud morgū Titlingū betre/ Math. 10

Og eckert Haar af ydar Hofde ſkal po faraſt (þ er ad ſkilia) an Guds Vilia. Luc. 21. Ca.

Dæme vr Ritninguñe vp pa þetta ſama.

J fyrſtu Bok Mόyſis 24. Med kieñer Joſeph / þo ad ſyner Brædur hendu ſellt ſig j Egyptaland/ þa heß be þo Gud ſent ſig þangad vndan þe im/ vegna Lyps Atuiñu þeirra.

Og j þeim 50. Cap. þetrrar ſømu Bokar/ Seiger hañ til Brædra ſiuna Otteſt eige / þui eg er vnder Gude/ Þier hurudud ad giøra meir jllt/ enn Gud ſnere þui vm til Gods/ j þui hñ giørde ſo ſem klaarlega ma ſia/ ad þa Rda mørgum vid Lyfed.

J Jobs Bok j. 1. Cap. Auſſaſt/ ad

ad Diafullen gat ecke ſneet neitt/ af öllu þui Job tilheyrde/ an Guds Vi lia z Leyfis/ ſo ad Diöfullen vard ad medkienna/ ad Gud hafde umkrijngt Jobs/ z allt þad hönum til heyrde/ allt um kring/ ſo ſier være ecke mögulegt/ ad ſpara hönum a Hendur neina Olucku/ utan Gud giæfe han ſier j Hönd. Huar fyrer han ſeiget/ DRottenn gaf/ og DROTTenn burt took/ ſie Nafn DRottens loflad.

Þegar Simei bölvade Kong Dauid j hans Vtlegdar Flootta/ þar han flude fyrer ſijnum Syne Abſolon/ z ta lade hönum ſuiuirdelega til/ og ſagde Hier ut/ hier ut þu Blodhundur/ þu Belials Madur/ z c. Og Abiſai vilde jlla vid ſlyckt/ z ſagde vid Dauid/ ad han villde fara og häggua Höfud ed af Simei/ Þa ſagde Dauid/ lated han bölva/ þui DRottenn baud hönum ad bölva Dauid. 2 Sam. 16.

Þegar Chriſtur ſialfur var ſtaddur j þui þunga Daudans Strijde j Grasgardenum/ medkiennir han/ ad ecke

 Hefr

ne Kona fram vid sig / vtan þad er, ne sem Fødur sins Vilie sie / Einkanle ga med þeim Ordum / þar hann seiger / Skal eg ecke drecka þann Kaleik sin miñ Fader gaf mier? Joh. 20.

Þar þyrer / xxxr sem oss kiemur ad Søndum / nøckur Freisting / þa skulum vier hugga oss þar vid / ad vier lydū þana epter Guds Vilia / 1. Pet. 4. Og sa hiñ same Gud / sem leggur vp pa oss þa Byrde / hañ er ꝛ so Mꝛctt ugur til ad hialpa oss vnder hene. Psalm. 18. Þui hñs Sønd / kann øllu ad vmsnua / Psalm. 77. Og ber oss þui ad seigia med hinum sæla Job. Þo ad DRotteñ deyde mig / þa vil eg. þo same vona vppa hañ.

II Cap.

Huggunar Greiner og Dæme Ritningarennar / þar vp pa hliodande / Ad hia Gude er ecker Meingreinar ælit / og hañ giører øng uañ Mañamun. Hañ

Aſi mißtur ecke Mannge
Heimarmuneñ Hoſdingian
na/ z ber ecke meire kienn
ſlu a hiñ forkoſtulega/ helldur
eñ a þañ Fatæka/ þui þeir bm
der eru hans Handa Verk.
Jobs Bok 34.

Hañ ſem er allra DRottenn
mun ei hrædaſt nockurs Perſo
nu/nie fordaſt nockurs Megt/
Hann heƿur bæde giort þann
Smæa z Stoora/z hañ forſor
gar olluñ eins. Bok Spek. 6. C.

Fyrer Drottne gilldcr ecke m/
lit Perſonañ a / Hann hialpar
Fatækū/ z mißſur onguar Per
ſonur/ z hañ heyrer Bæn þeſſ
er Orieckeñ lijdur/ Spr. 35. C.

Nu reyne eg j Sannleika/ þ

 ecke

ecke er Mangreinar munur hia Gude/ helldur a ollu Folke sem han ottast z giorer Riettuñse/ pa er honum Pocknan/ J Po-stulanna Giorningum 10. C.

Hier er ecke Gydingur nie Griskur/ hier er ei Præll nie Frelsinge/ hier er ei Kall nie Kuiña/ þui þier erud aller eitt j Christo Jesu/ Gal. 3. Cap.

Epterdæme hier vppa bliod ande j Ritningunñe.

Job var Edomiskur Madur/ vandalaus Abraham epter No ldenu ad reikna/ samt og ædur med þui han var Einfalldur/ Riettlætur/ z fordadest pad vonda/ pa hiellt Gud hann fyrer sin Pienara/ Job. 1. Cap

Ruth

Ruth var ein heiden Kuinna
aþ Moabita Lande/ Þessa kall
ade Gud samt ecke ad eins/ j sitt
Nædar Ryke/ fyrer Gudspiall
sins Prediku/ z liet hana hafa
Rot af Abrahams Sæde/ z et
Ruth. 1. z 2. Cap. Helldur z
e.renn virdte Gud hena þess/
ad hun reiknast j tolu Christi
Forelldra. Matth. 1. Cap.
Razhab var Canuersk Kuina
z þar til ein Lausakona/ Joh. z
Samt vard hun ecke forskopud
J Pistlenu til Hebr. 2. Cap.
Hundrads hefdinges til Ca
pernaum/ sem bad Christu vm
Lækning vegna sijns Þienara/
vard ecke ad eins Bænheyrdur
helldur fieck hañ z eirnen þañ

Myglfuga Vitnisburd/ ad Christ ur seigest ecke hafa funded slijka Tru i Jsrael/ sem hann hafde. Matth. 8. Cap.

Su Canuerska Kuinnan vard ecke wijsfud fra Christo/ po hun vare ecke af Abrahams Nidium/ helldur seigier hann vid hana/ O Kuinna/ mijkel er þijn Trw/ verde þier sem þu villt.

Latum oss þar þ hugga oss þar vid/ ad Gud giører ei Manngreinarmun/ so sem Men plaga ad giøra/ ad þar er eingenn Greinarmunur a millum Gydinga og Grykia/ þui aller þeir hafa eirn og hinn sama Herra/ sem er rykur af Naad yfer þa alla sem hann akalla/ þuiat huør sem akallar Nafn DROttins/ hann skal aan Manngreinarmuns verda Saluholpenn. Rom. 10. Cap

III Cap.

Huggunar Greiner þar vppa/ad Gud Hefur til sett sijna H. Eingla til ad þiona oss/sier deilis j huørskyns Neyd & Hættkasemdum.

Engell DRottens hlijfer þeim sem hann ottast/ og hialpar þeim vt. Psalm. 34.

DRottenn hefur bodid sijnum Einglum vm þig/ ad þeir skule vardueita þig a ollum þijnum Vegum/ ad þeir a Hondum bere þig/ suo þu steyter ecke Foot þinn vid Steine/ Psalm. 91.

Eru ecke Einglarner þionustu samleger Andar / vtsender til Þionustu/ vegna þeirra sem erfa skulu Saaluhialpena.

B iij Dæme

Þegar Agar var epter Guds Forsiō z Vilia/ vtrekeñ af Abraham/med heñar Syne/z hun villtest j Eydemorkeñe hia Bersaba z hana skorte Vatn/ ad giefa sinum Syne ad Drecka/z meinte þui ad hañ munde b ra ad deya af Þorsta/sette hū Barned vnder eina Eik/z gieck j burt z sette sig þar gagnuart þui h in gat ecke sied vppa/ ad Barned dæe þ heñar Augum/ z hun vpphoof sijna Raust og griet/þa bænheyrde Gud Suein sins Græt/Og Guds Eingell kallade af Himnum til Agar/z sagde til heñar/Huad er þier A-
gar

gar ? Nrædstu ecke/ z ct. Og Gud vpplauk hennar Augu/ og hun sa eirn Brun/hun geck þa ngad z fyllte sin Leigel/og gaf Sueinenum ad drecka. Gen. 21 Þegar Gud hafde asett ad aff ma þa j Sodoma/ þ jaker þra margusslegra Synda/ þa sende hn tuo Eingla/ z ecke ad eins hialpade Loth/þegar Sodomi tar villdu briotast hart a hans Hws/helldur z eirnen budu Loth ad flyta sier med sine Eckta Kuinu z Dætrum/ z ganga wt af Stadnum/ z sem han seinkade/þa toku þeir j Hendur hon um z hans Kuinu/ z hns tueimur Dætrum/z leiddu hn wt þ Staden/ ad hn skyllde ecke tap

B iij aff

ast j Syndum þess Stadar.
Gen. 19.
Kongurenn af Syria sende Hesta z Vagna/og mykenn Styrk sijns Herlids/til ad fanga Eliseū/ Og Elisei Þienare sagde af storre hrædslu z Kuidda/ A vý min̄ Herra/ Quad skulū vid giøra? Þa huggade Guds mad uren̄ sin̄ Þienara/z sagde/ottast tu ecke/ þui þeir eru fleire sem̄ oss veita lid/helldur en̄ þeir sem̄ eru med þm̄/Og Elias fiell til Bænar/z sagde/ Drottenn vpp lwk Sueinsins Augum/z hn̄ sa/z sia ad Fialled var fullt vmber gis Eliseum af elldlegū Hestū z Vognum. 2. Konga Bok. 6.
Somuleidis/þegar þeir þrijr
Menn

Men/ Sadrach/ Mesach/ ꝛ A. bednego/ voru epter skipun Nabogodonosor Kongs/ innkastader j þann brennanda Ellds Ofn: Þa vtsende Gud sinn Engel ꝫ frelsade þa/ so ad Elldurenn kunne ecke ad snerta eitt Haar a þeirra Hafde/ ꝛ ecke ad sunnda þra Klæde/ Daniel. 3. Cap.

Jesu/ þegar hann var staddr j sinnu hrædelega Daudans Stryde j Grasgardenum/ Opendber adest eirn Engell af Himnum sem styrkte hann/ Luc. 22. C.

Sem sa fatæke Lazarus andadest/ sende Gud Englana sinn skylldu bera hans Saal j Abrahams skaut. Luc. 16. Cap.

So skulum vier þa hier vid hug

ga off j allra handa Voda/ Neyd og Hæskasemdum/ z einkanlega a vorum Andlats tyma/ ad Gud hefur giefed oss syna H. Eingla/ til þess/ ad þeir halldе Vardhalld yfer oss/ og bere oss sier a Höndum/ lyka sem ein elskuleg Moder ber sitt astælsked Barn/ Þui ad lyka sem þad/ ad DRottenn vtsen de sinn Eingel/ sem gieck frame fyrer Jsraels Sonum/ a Dagenn j Sky Sc olpa/ Exod. 13. Cap. Og atte ad hiss uara þa a Veigenum/ z leida þa til þess Stadar/ sem hann hafde fyrerætt lad þeim/ Exod. 23. Cap.

So vill hann z so læta syna Eingla sina Skialldborg j kringum oss a all ar Sydur/ z læta þa vernda oss a øll um vorum Vegum/ þar til vier komu̅ til þess rietta Fyrerheitna Landsins sem Gud hefur oss fyrerbwed/ fyrer syns Son^r Dauda z Pijnu. Og eins lyka sem þar voru marger Einglar j kringum Eliseum/ þo hans Þienare kynne þad ecke ad sia/ fyrr enn þad ad Gud opnade hans Augu fyrer Bæn

Eli=

Elisei. So skulum vier epakaust vt ta ad Guds Einglar eru hia oss/ þott vier ecke kun̄um ad sia þa med vorū Augum/ Og þeir sömu Einglar byf uara oss j Audrskyns Eymd og Voda styrkia oss j voru Dauda Strijde/og med þad sydasta/bera vorar Saler j Abrahams Skaut / þar vier æsamt med þeim skulum ævenlegt Lof syngia DRotTne.

IIII Cap.

Huggū su/ad Gud vilie Bænheyra þa sem han̄ a kalla j Anda og Sannleika.

Akalla mig j Neydenne/ þa mun eg frelsa þig/ og þu skallt heidra mig. Nær eg kueitunst/ þa akalla eg DRotten̄ 7 hroopa til Gu:

ds mšns/ þa Bænheyrer hann mšna Rauſt/ af ſšnu Muſtere og mitt Akall kiemur fyrer hſis Augſyn hſi til Eyrna. Pſ. 18

Þa eg leitade Drottens / anſ ade haſi mier/ og frelſade mig vt af allre minſe Hrædſlu.

Þeir ed a haſi lijta / z til hſis flyckiaſt / þeirra Augſioon verd ur ecke til Vanſemdar. Pſ. 54

DRottenſ er ollum nalægur þeim haſi akalla / ollum þeim ſem haſi med Aluoru akalla. Hſi giorer pad huad þeir Gud hræddu gyrnaſt / z heyrer þeirra Akall / z hialpar þſi. Pſ. 145

Og pad ſkal ſkie / ad fyrr eſi þeir kalla / þa mun eg ſuara / a medan þeir tala / þa mun eg he- yra

yra/seiger Drotteñ/ Esa. 65.
Bidied z mun ydur giefast/ Leited/z munu pier finna/ Knyed a/z mun pyrer ydur vpp loked verda. Luce 11.
Sannlega/ sannlega seige eg ydur/ huors pier bidied Fodur eñ j mijnu Nafne/ pad mun hañ giefa ydur/ Joh. 16.
Pad er sa Traustleike sem vier hofum til hans/ ad ef vier bidium nockurs epter hans Vil ia/ pa heyrer hañ. J fyrsta Joh. Pistle/ 5 Cap.

Dæme hier vppa vr Ritningunne.

Sem Moses var staddur j stọrum Voda/ Hæsta z Preyngingu/ z pad Rauda Haf gyrte

Voñ af

af fyrer framan/ eñ ſa Grimme Pharao med allt ſitt Herlid og Bak til/ ſo Moyſes ſa ſier eckert Rwdrwm vndan ad komaſt med ſitt Folk/ Pa anduarpade hann ad eins med ſijnu Hiarta til Guds/ Þui ei verdur þeſſ giefed ad Moyſes hafe ad þui ſinne nockurt Ord vid Gud Muñlega Talad/ Og DRotteñ kallade af Himnum ofan til hñs og ſagde/ Moyſes/ Þui kallar þu til mijn/ ſeig þu til Iſraels Sona/ ad þeir fare Leid ſijna/ eñ þu hef opp þiñ Vond/ z riett Hond þijna yfer Sioeñ/ z ſkiptu honum j ſundur/ ſo ad Iſraels Syner/ meige ganga mz þurrum Footum þar j giegnū. Af huoriu Dæme lieſlega me

ſia/ad Gud heyrer lijka vel/þær minſtu Anduorpun ſem aff Nl
arianu framgeingur/ Exo. 14.

A þeim Tijma þegar Abimelech hiellt Oruſtu vid Jſrael þa ſkiede ſo / ad alla þa ſtund/ ſem Moyſes hiellt ſijnum Hon dum vpp/ þa vann Jſrael. Nuad hid ſama Gud liet ſkie þar vppa/ ad ſlijkt ſkyllde vera einn vraſkanlegur Vitnisburdur/ þar vm ad Gud vill viſſelega giefa þeim Sigur j mote þeirra Ovinum/ ſem vpp lypta ſijnum Hiortum til hans/ z bidia af Aluoru. Exod. 17. Cap.

Fyrer Bæn Joſue liet Gud Solena z Tungled ſtanda grafkyrra/ ſo lein ge z jafn til þeſſ/ ad Folked gat hefnde ſyn a ſynū Ovinum/ Joſ. 10.

B vii   Þa

Þañ Tijd Ezechias lꝫ dauð vona / z hañ hafðe feingeð Aꝺ uiſſan af DRottne / að hañ ſkyllde rꝫdſtafa ſijnu Huwſe / þui hañ munde deyia / eñ ecke lifa. Þa bad Ezechias Drottẽ / z gr iet mieg / Og DRottẽ heyrde hans Bꝫn / og ꝫleñ hans Tꝫrafell / og giorðe hañ aptur He ilbrygðañ / Jok þrimtan Aarum vid hans Allður / Eſa. 38. C.

Elias var Maður lijka ſem vier / z hañ bad Bꝫnar / að það ſkyllde ecke rygna / z þar rygn de ecke yfer Jordena j þriu ꝫr z Sex Manuðe. J añað ſinn bad hñ aptur / og Himeneñ gaf Regn / z Jordeñ gaf ſiñ Aurext J S. Jacobs Piſtle 5 Cap.

Nuz

V Cap.

Huggun j mote Aurvæntingu / þegar Gud dregur vndan sijna Hialp/ og þad synest suo sem han byrge sitt Andlit.

REide DRottens varer vm Augnabragd/ z hñ hefur Lyst(?)ing til Lijfsins/ vm Kuølld tijman varer Grꝏtuređ/ enn ad Morne Dags Føgnudurenn. Psalm. 30.

Sa Riettlꝏte hlytur margt ad þola/ eñ Drotteñ frelsar hann vt af þui ølłu saman. Ps. 34.

Þui ertu Sꝏla mijn so hrygg? Nuar fyrer angrar þu mig þar ſten? Treystu a Gud / þui eg mun honum eñ þacker giøra[illegible]

ad hafi hialpar mier med sijnu Auglite/Psalm. 42.

Nær ed eg em hryggur/þa hr(?)pa eg til Guds / Nær ed mitt Hiarta lijdur Angist þa tala eg Huort mun DRottenn eilijflega fordiarfa? Og ongua Lijkn leingur audsyna uilia? Eda er nu hans Myskunseme med ollu vtgiord ? Og hefur ha(?)nns Fyrerheit teked Enda?

Hefur Gud þa forgleymt Myskunsamur ad vera/ z sijna Myskunseme fyrer Reide jnne byrgt? Enn þa sagda eg/ eg hlyt þad ad lijda/ Hægre Hond hins Hæsta kan ollu vm breyta. Psalm. 77. Cap.

Eñ Zion seiger DRottenn/ hefur yfergiefed mig/ DRottenn hefur forgleymt mier. Huort kann Konan nockud ad forgleyma sijnu Barne/ so ad hun siae ecke aumur a Syne sijns Kuid ar? Og þo hun forgleyme þui/ sama/ þa vil eg þo ecke þier forgleyma/ Esa. 49. Cap.

Eg yfergaf þig a litlu Augabragde/ enn med mikelle Myskun þa vil eg saman safna þier/ eg hefe mitt Andlit a Augabragde Reidennar/ eitt litla stund hulid fyrer þier/ Enn med eilijfre Myskunseme/ þa mun eg þier Myskunsamur vera. Seiger DRottenn þinn Endurlausnare/ Esa. 54. Cap.

Þad veit eg sannarlega/ þm̃ ꝫ
Gude þionar/ mun epter Freist
ingena veitast Huggun/og hañ
mun af Hrygdenne frelsadur ve
rda / og epter Hirtingena finnur
hañ Myskun/ Þuiad þu hefur
angua Þocknan a vorre Glötun
Og epter Ovedrattuna lætur
þu Soolena skijna/og epter Gr
at z kueinan/blessar þu oss mz
Fognude rijkuglega/ þijnu Na
fne sie eilijft Lof og Dyrd o þu
Gud Israels. Tob. 3.
Skyllde Gud ecke giora Frelsan
sijna Utualdra/þeirra ẽ til hañs
kalla/og Þolenmæde yfer þeim
hafa? eg seige ydur þ/ hañ mun
bradlega giora þeirra Frelsan.
Luc. 18. Cap.

Eptirdæmi Kirkiungarennar hier vppa bliodande.

Þa su Cananerska Kuinnan hroopade epter Herranum Jesu z sagde/ Oh Herra Sonur Dauids / Myskuna þu mier/ mijn Dotter kuelst jlla af Diøflenū/ þa liet hañ sem villde hañ ecke Bænheyra hana/ enn sem hun fylgde fier ad enn framar med Bæneñe vid Christum/ þa fieck hun vm siider ad heyra þetta gl edelega Andsuared/ O þu Kuinna / mÿkel er þijn Trua/ verde þier sē þu villt. Matth. 15.

Eins lijka/ þegar su Kuiñan sem haft hafde Blodfall j Tolf Aar/ gieck a Bak til vid Jesum/ z snerte Fallð hans Klæda:

þa snere Christur sier vid z sagde til hennar/ Vertu glod mijn Dotter/ þijn Trua giorde þig heila/ Og Konan vard heil á þre somu Stundu/ Matth. 9.
Þar var su Kuinna er hafft hafde Krankdoms Anda j xviij. Aar/ z hun var bióg z med enguu mote gat hun upp lited/ eff er Jesus leit hana/ kallade hann hana til sijn z sagde til hennar/ þu kona/ vertu laus af Krankdæme þijnu/ z lagde Hendur yfer hana/ z jafnsnart rietti hun sig upp z dyrkade Gud/ Luc. 13.
Þar var eirn sa Madur sem 38. Aar hafde siukur vered vid Vatsdijked Bethesda/ huern Jesus Læknade med einu Orde
sijn

ſo hn̄ tok ſijna Gang z gieck þ burt/ Joh. 3. Cap.

Þar fyrer þo, Drottenn dueliſt/ þa biþed hans/ þui hañ mun viſſulega koma/ og ecke miøg duelia/ Hab. 2. C.

VI Cap.

Huggun ſu/ ad Gud bæ de vill z giefur/ hijuarad ſijna j hugrſkins Neyd z Hættu.

HInn Foot mun hañ eige ſkeika laata/ og ſa ed þig vardueiter/ hn̄ ſefur ecke Sia þu/ Sa/ huør ed Vardueiter Iſrael/ hn̄ ſefur ecke/ z ecke ſofiar hañ/ Pſalm. 121.

Þar fyrer/ þott ad hiner hrekkuſſu mijner Motſtodumenn z Oviner/ vilie til vid mig/ til

 þeſſ

þess̃ ad eta mitt Hold/ þa mistu
þeir þo æsteyta sig ꝛ nidur hry
nia, Þott ad Hermenn setie sig
vpp a mote mier/ þa bløskrar ei
ad helldur mĩnu Hiarta/ Þo ad
Stryd hefiest vpp mier a mote/
þa treyste eg þo sãt a hñ. Ps. 27

Eckert vondslegt mun þig he
nda/ ꝛ eingen̄ Plaaga mun næ
lægia sig til þĩns Heimkynnes
Fyrst hañ girnest mig/ vil eg fr
elsa hañ/ hañ þecker mitt Na
fn/ þar fyrer vil eg vernda hñ.
Hann kallar til mĩn og eg vil
Bænheyra hñ/ Eg er hia hm̃
j Neydenne/ eg vil hm̃ þadan vt
ryckia ꝛ hañ vegsamlegañ gi
ora/ Psalm. 91.

[illegible] Drottenn/ sa sem þig
þess̃

hefur skapad Jacob/ z þig hef ur giort Jsrael/ ottast þu ecke/ þuiad eg hefe frelsad þig/ eg he þe kallad þig med þijnu Nafne þu ert minn / þui nær ed þu þær yfer vm Votnenn/ mun eg med þier vera/ so ad Vatsflodenn skulu ecke dreckia þier. Og ef þu geingr j Elldenn/ skalltu ecke brenna/ og sa Elldslogenn skal ei granda þier/ þt eg em Drottenn Gud þinn/ sa hinn Heilage j Jsrael þinn Hialpare. Esa. 43.
Eg vil vera eirn gloande Mur ueggur þ^r vm kring/ seiger Drottenn/ og eg vil vera þar jnne. z eg vil audsyna mig Dyrdleg ann þar jnne/ Sachar. 2 Cap.
Dæme hier vppa vr Ritningunne.
D Þan

Þannen bivarade Gud Noa i Flodenu/ Jonam Spámañ i Bwk Hualþiſkſins/ Daniel i Leona Grøfeñe/ Þa þria Sucina i þeim gloanda Ofne. Hvør øll Dæme þar fyrer eru ſkeð ad vier ſkulum læra þar af ad þeckia ad Gud bæde vill/ og kañ og ſa gietur eñ frelſad ſyna i allſkins Neyd og Voda.

VII Cap.

Huggun ſu ſem vier ſkulum ſekia a mote Þolenmæde ſem oſſ vill áſækia/ vnder Kroſſe og Mootgange.

DROTTeñ er Akſamlegur/ vid þa ſm̃ vona epter honum/ z þeim Sálum ſem leita ad hm̃. Þad er eitt merkelegur Hlutur / ad vera

vera Þolenmoodur/ ꝛ vona vp
þa Hialpena DROttens/þuiad
DROtten burt rekur ecke eilyff
lega/helldur so/Hann hrygger
ad vyssu/ eñ hñ timer sina My
skunseme aptur/epter Mykeleik
siña Myskunsemda/þui haũ vl
ugar ꝛ hrygger ecke Mañenn
aff Hiarta. Harm. 3. Cap.

Son minn/ villtu vera Guds
Þionustumadur/þa bwdstu vid
Freistingunne/halltu kyrru fyrer
ꝛ veyklast ecke/ þa Meñ locka
þig þar fra. Halltu þig ad Gu
de ꝛ vyk ecke fra honum/so ad
þu jaffnan styrkuare verder/allt
huad þier geingur a moote/þa
lyd þad þolenmodlega/ og vert
Þolenmoodur j allskonar Hry

 gd/

gd/ Þuiad lijka sem Gulled fyr er Elldeñ reyneſt/ſo lijka verda þeir enu Froomu ſem Gude eru þecker/fyrer Ello Nrygdarenn ar reynder/Treyſtu Gude / þa mun hañ hialpa þier/Gior þij na Vegu riekta/ z vona vppa hann/Syrach 2. Cap.

Son miñ/burt kaſta ecke Ty pian Drotiens/z vertu ecke O þolugur vid hans Hirting/þui ad huorn þañ ſem DROtteñ elſkar/þañ hirter hañ/z hepur a honum Þocknan/ ſo ſem Fa der a Syne/J Ordſk. Bok. 3.

Ef þier Typtunena þoled/ þa mun Gud kiena ſig ydur ſem Sonum / Þui huor Sonur er ſa/þañ er Faderen typtar eige?

Eñ

Eñ ef ad þier erud æn Typtu-
ar/ huorrar hiner aller eru hlut
takarar ordner/ þa eru þier kia
Børn/ eñ ecke Syner/ rc. Øll
Typtan nær hun æliggur/ þa
þiker oss hun eingen Glede/ hell
dur Hrygd vera/ eñ eptera miñ
hun giefa fridsamlegan Avo-
xt Riettlætesins/ þeim sem þar
fyrer jdkader eru. Ebre. 12.

Fyrer þui vered þolenmoder
kiærer Brædur/ allt oppa Til
komu Drottens/ siaande þad A
kurkallen vænter ægiætlegs A-
vaxtar Jardarennar/ þad þolen
moodlega vmlidande/ allt þar
til hann fær Morgunregn og
Kuølldskwra/ Vered þier z eir
nen Þolenmooder/ z styrked yd

D iij ar Hi-

at Nidrku/huiad Tilkoma Dr ottens er j nand/ Jacob. 5. C.

Dæme hier vppa vr Rit ningunne.

Pa Dauid mætte større Of sokn af siinum Syne/ þa vard hā samt ecke ohþolenmodur/ hell dur sagde hañ so/ Bered Guds Ork aptur j Staden/ ef eg fiñ Nꝏd fyrer Drottne/ þa lætur hañ mig koma aptur/ z leyþer mier ad sia hana/ og sitt Hws/ Eñ ef hañ seiger/ eg hefe ong ua þocknan a þier/ sia þa er eg hier/ giore hañ vid mig sem hꝏ num best lijkar/ 2. Sam. 15.

Item/ Þegar Simei formæll te hꝏnum/ suarade hañ so vt af mijkelle Þolenmæde/ Skie mꝏ/ ad

ad Drottens wilkie vilna Sy=
nd/ z vindune mier þssa Dags
Beluan/ 2. Sam. 16. Cap.
Job i sine stæstu Angist/ giefr
ur eitt merkelegt Holenmædens=
ar Dæme ap sier/ par hañ seig
er. Fyrst vier hofum medtekeð
hid Gooda af Drottne/ huar þ
skulum vier þa z ecke eirnen mz
taka hid Vonda/ Job. 2. C.
Jtem/ Eñ þo Drotteñ Deyde=
mig/ þa vil eg þo vona a hañ.
Job. 13.
Sialfur Jesus Christus j
Kuol sine z Piinu sem hañ leid
vpplauk ecke sijnum Muñe/ ei=
ns z eitt Lamb sem leidt verdur
til Slatrunar/ z eins z eitt Sa
udur/ sem þeiger fyrer þeim sem
D iij hañ

kya/z vpplykur'ecke sijnū Mun ne/ Esaiæ 53. Cap.
Latum oss þui vera Polenmoda vnder Krossenum/ hugga oss þar vid ad Gud er Trwr / sem lætur oss ecke freistast/framm yfer þad/ vier formeg num/helldur giører hañ þa Ending a Freistingunne/ad vier þolum stadest 1. Cor. 10.

VIII Cap.

Huggun a moote vijl samre Ahyggiu fyrer stundleg re Biørg og Næringu.

Leyg þu vppa DRottenn þine Ahyggiu/ og mun hañ þier Afuiñu veita/z ei mū hañ hinn Rietlata æfenlega skeika lata Psalm. 55 Cap.
Vona þu a DRottenn/z giør hid

hid Gooda/ Bu þu j Landenu
og leita þinar Atuinu ærlega/
Naf þu þina Vnadsemd a Dr
ottne/ hann mun giefa þier huad
sem þitt Hiarta beideʃt/ Befala
þu DRottne þinn Veg z vona
a hann/ hann mun þui vel til ve-
gar koma/ ec. Pad hid litla
sem hinn Riettlæte hefur er bet
ra enn þau hinu myklu Audæf
enn margra Oguðhræddra. ec.
Eg var Vngur/ z er nu Gam
all ordenn/og ecke hefe eg noc
urn tijma sied hinn Riettferdu
ga yfergiefenn/ nie hans Sæde
þurfa Mat ad þiggia. Ps. 37
Allra Augu vona vppa þig
z þu giefur þeim þeirra Fæd-
slu j hæfelegann Tyma/ þu vpp
D.v lykur-

lykur þiñe Hende/ z ſedur allar Lifande Skiepnur med þiñe þo cknan. Pſalm. 145.

Vered eige Hugſiuker fyrer ydru Lijfe/ huad þier ſkulud eta z dreckia/ z eige fyrer ydrum Lijkama/ huoriu þier ſkulud klæd aſt/ er eige Lijfed meira enn Fædan/ z Lijkamen meire enn Klædnadureñ? Sioed Fugla Nimens/ þr ed huorke ſa nie opp ſkiera/ z eigē ſafna þeir j Korn hlodur/ z ydar Himneſkur Fad er hañ fæder þa/ Eru þier ecke myklu framar enn þeir? Huor ydar giefur auked med ſiñe Ahyggiu Alen ein i ad Leingd ſinne? Og huar fyrer eru þier Hugſiuker fyrer Klædnadenū?

Nyz

Nygged ad Akursins Liliugras/
um/þau vinna huorke nie spinna
eg seige ydur/ þad Salomon j
allre sinne Dyrd/ var ecke so skr-
yddur sem eitt af þeim / Nu ef
Gud skrÿder suo Grased/ þad j
Dag er a Akre/ z a Morgun
verdur j Ofn kastad / Skyllde
hann ecke myklu framar vid yd
ur giora/O þier Lijtelltruader?
Fyrer þui skulu þier ecke Nug
siker vera z seigia/ Huad skul-
um vier eta? Eda huad skulum
vier drecka? Eda med huoriu
skulum vier klædast? Þuiad ep
ter þessu ollu sæker Heidenn Þi
od/z ydar Himneskur Fader ve
it þier þurfed alls þessa vid.
Fyrer þui leited fyrst Guds Ry
 kes

kes z hans Kiettlætis/og mun ydur allt þetta til leggiast. Matth. 6. Cap.

Pad er mikell Avinningur/ huor sem er Gudhræddur/z læ tur siar sijna Lucku nægia/þui ad vier hofum eckert jñ j þenn an Heim/ Af þui er þad open bert ad vier munum eckert j bu rt hafa 1. Timo. 6. Cap.

Dæme Ritningarennar hier vppa: hlioodande.

Pa Israels Syner flæcktust j Eydemorkuñe/z vissu ecke hu ar þr skyllou fa Fædu z Atuin nu/ þa liet Gud rigna Braud af Himnū til þeirra/Exo. 16. J sama mata/ og so þegar þa skorte Vatn sier til Dryckiar/li et Gud

ef Gud Vatn vtfliota af einū Steine/ so ad Folked med sijnū Kuikfienade fieck ad drecka/ Exod. 20. Cap.

So ad Elias skyllde ecke deya i Hungre a Hallæris tijdeñe tilskyckade Gud Hrafnana sem hønum skyllde bera Braud og Kiot/ bæde Kuølld ꝫ Morgna/ i fyrre Konga Bok. 17. Cap.

Sømuleidis þegar sa same Spámadur flyde i Eydemørk ena vndan Hootun þrrar Ogud legu Jessabel Drottningar/ og settest vnd' Eineberia Tried/ ꝫ bad af Angurseme sijns Hiarta/ ad Gud villde taka fra sier sijna Saal/ ꝫ lagde sig vnder Eineberia Tried og sofnade/ Pa

Drij sem

sende DRottenn til hans sinn Engel / ō Meitade hn̄ med Eldbokudum Braudleif/ og færde honum Vatn ad Drecka / z hn̄ gieck j Styrkleik þeirrar Fædu / fiorutiju Daga / z fiorutijer Natta / 1. Kong. 19. Cap.

So skulum vier þui ecke vr Hope fram/vera skwrande vm vora Atuinnu/helldur kastá allre vorre Ahyggiu vppa Drottenn/þui hann forsorgar oss/ Pet. 5. Cap.

Skyllde ecke sa Millde Gud/sem gefur Ruckstenadenum sitt Foodur/ og Hrafnanna Vngum sem til hanns kalla/forsorga oss fyrer vorre Atuinnu z Naudþurft/Psalm. 147.

Les fleire Epterdæme hier vppa j næst epterfylgianda Capitula.

IX Cap.

Nug

Huggunar Greiner og

Epterdæme þar vppa/ ad Gud vilie vera Vmhyggiu Hyrer Eckium z Fødurleyſingum/ z ſialfur vera þeirra Fader z Forſuar

HJer ſkulud ecke mein gio ra Eckium/z Fodurlauſ um Bornū/ z giorer þu þeim Mein/þa munu þau kal la til mijn/ z eg vil Bænheyra þeirra Kall / Þa mun Grimd mijn reidaſt/ſo eg mun lioſta yd ur j Hel med Suerde/ z mun eg láta ydar Kuiñur verda Eck- iur/ z ydar Born Fodurlaus. Exod. 20. Cap.

Gud giorer Fodurlauſū Born um z Eckiū riettan Dom/z el ſkar hina Fräande/ad hā giefe

þiñ Mat z Klæde/ Deut. 10.

Girnd þeirra Fatæku heyrer þu Drottenn/ þeirra Hiarta veist vissulega ad þitt Eyra hyggur þar ad/ so ad þu dæmer rett hinū Fodurlausa z Fatæka. Ps. 10.

Drottenn er Fader Fodurlausra/ z Dõare Ecknana/ Ps. 68

DRottenn hann vardveiter hin̄ a Framande/ z Fodurleysingiana/ z aãast Eckiurnar/ Ps. 146

Gud forsmaer ecke Bæn hins Fodurlausa/ nie Helldr Eckiunar/ þa hun klagar/ Tarenn Eckiunar renna vel ofan epter Vangunum/ eñ þau kalla vpp epter sig a moteþ þeim sem hana vt rekur/ Syrach 35.

Ritningarenar Dæme hier vppa hliodande.

I fyrre Book Kongaña 17. Cap. verdur lesed vm eina Fatæka Eckiu / sem ecke atte til Matar ad taka / vtan eirn Kne pa Miøls / z lited Olium j eirnre Leir Krws / z meinte / ad þegar hun med sijnum Syne hefde loked þessu / munde þau bæde deyia af Hungre / þa forsorgade Gud hana z heñar Son / sim z eirneñ Spamañeñ Eliam / so ad Mioled þraut ei / z alldrei vard þurd a Olio j Krwseñe / allt til þess Dags / ad Drottenn gaf Regn yfer Jordena aptur / Og þa heñar Sonur andadest / vppvakte Elias hñ af Dauda / og gaf hañ Modureñe.

I Aňare Bok Kongaña 4.

Cap. ſtendur ſu Hiſtoria ſkrif-
ud/huornen Gud med furdanle
gum hætte/hialpade þeirre Fa
tæku Spæmanſins epter lifan
ae Kuiñu/ſem var ſo Skulldug
ad ſa Madur ſem Skulldena
atte ad heñar Saluga Mañe
villde taka bæda heñar Syne
ſier til Þ:æla/Enn Gud þ:yrer
Spæmañſins Hond/ Bleſſade
hana/ſo ad hun gat bitalad al
lt ſem hun var ſkylldug/z gieck
heñe þo ſo mýked af/ ſem hun
kuñe ad næra ſig z ſijna ſyne-a.
Sim/huad milldelega Jeſus
ſialfr aumkade ſig yfer þa So-
rgþullu Eckiu j Naim/ z ſeig
er ecke alleinaſta heñe til / ad
hun ſkyllde ecke Græta/helldur
upp

vppuekur z eitnen Hefar Enn af Dauda/z giefur hene hann aptur/Luc. 7. Cap.

Par pyrer skulu Fatækar Ekiur og Fødurlaus Børn/leita sier Hæls fra hønum/og hugga sig par vid/ad hann er Þeirra Fader/og Forsuars Madur/og hann vill aumka sig yver þau/i þeirra Neyd z Þreyngingum.

X Cap.

Hugginar Greiner vet

kande par vm/ad Gud vill ecke sfnara oss i burt edur vtskufa oss i fra sier/vegna margfalldlegleika z Undstygdar vorra Synda.

Dyskunsamur og Lyknar fullur er DRottenn/Þol enmoodur z harðla god giarn/Nu er ei alla Arpena hyf

 kye

ur/ z. reideſt ecke elluſlega/ hañ
breyter ecke vidur oſſ/epter vorū
Syndum/ og endurgielldur oſſ
ecke epter vorum Misgiordum/
Þuiad ſo hatt ſem þad Nimen
eñ er opp yþer Iorduñe/ þa læt
ur hañ ſijna Myſkunſeme myk
la vera/ yþer þeim ſem hañ ott
aſt. So fiærre ſem þad Auſt=
red er Veſtrenu/ ſo lætur hann
vorar Misgiorder oſſ fiarlægar
vera. Lijka ſem þad Faderenn
er Bornunum Lijknſamur/eins
þa er Drottenn Myſkunſamur/
vid þa z. hañ ottaſt/ Pſ. 10 ...
Þo ad ydar Synder ſieu rauð
ar ſ Blood/ þa ſkulu þær Snio
huijtar verda/ Og þo þær ſieu
raudar ſem Roos/ þa ſkulu þær.
þo.

þo verda Nuktar ä Vll/Esa.

Eg em hañ/Eg em hañ/seger DROtten/sm̃ afmæer þijnar Jllgiorder minna vegna/og hugleide ecke þijnar Synder/Esaias 43. Cap.

Þeinker þu eg hafe Þocknan a Dauda hins Synduga/seiger DRottenñ/z ecke myklu helldur ad hañ j burt snue sier fra sijnu Athæfe z lifeñ Ezech. 18.

So sañarlega sem eg lifve seiger DRotteñ/DRotteñ/þa hefe eg onguu Þocknan a Dauda hins Ogudlega/helldur þad ad sa hiñ Ogudlege snue sier z life. Ezech. 11, Cap.

Godgirne DRottens er þad ad vier erum ecke olldungis vtgiorder

E iij

ber/ Hans Mÿstunseme hestur
vnguati enda / helldur er hun
nÿ huorn Morgun / Og hann
Truleike er mÿkell/ DRottenn
er mitt Hlutskipte / seiger mijn
Sala / þar fyrer vil eg vona a
hann/ Harm. 3. Cap.

Eg em ei komeñ ad kalla Ret
ettlata / helldur Synduga til
Jdrunar/ Matth. 9. Cap.

Komed til mijn aller þier sem
eruided/ z Þunga erud hladner
eg vil endurnæra ydr/ Math. 11

Þad eru vissuleg Sañende / z
eitt dyrmætt verdugt Ord / þad
Christus Jesus er komeñ j þeñ
an Heim/ þa Syndugu Salu
holpna ad giøra/ a medal huo
tra eg em hiñ fremste/ enn mier
e.

er-þui Myſkunſeme yþerkomeſt
vppa þad Chriſtus Jeſus aud-
ſynde a mier fyrſtum alla Þol-
inmæde / þeim til Epterdæmis
ſm a hañ ſkulu trua til Eilijfs
Lijfs/ 1. Timoth. 1.
Blooed Jeſu Chriſti þad hr
einſar oſſ af øllum vorum Synd-
dum. J fyrſta Joh. Piſt. 1. C.

Dæme Retningarennar hier
vppa hlioðande.

Eingeñ hefur vm Æfe ſtærra
ſyndgad eñ Adam z Efa/veg-
na huorra Synda z Ohlydne
ad Daudeñ z allſkonar Olucka
komſt jñ j Heimeñ / Eñ þo ſa-
mt ſem ædur hefur Gud ecke
viſnarad þeim/helldur hefur te-
ked þau aptur j Saatt vid ſig.

David fiell bæde j Hoordom og Mañslag/ so sem þar vm ma lesa 2. Sam. 11. Cap. Samt ꝛ ædur/ jafnsnart sem hñ vt af audmiuku ꝛ jdrande Hiarta sagde/ Myskuna þu mier Gud epter mikelle Myskunseme þiñe/ og epter Mykeleik Myskunsemda þiña/ afmaa þu mitt Rang læte. Psalm. 51. Sia/ þa fieck hañ naaduga Kuittan og Aflausn sinar Syndar/ Sø sem lesa ma 2. Sam. 12. Cap.

Vm Kong Manassses verdur lesed/ j adare Bok Kong. 21. C Ad hañ vthellte myklu saklausu Bloode/ ꝛ vppfyllte alla Jerusalem/ ad auk þeirra siña Synda/ med huorium hñ kom Juda til

da til ad ſyndgaſt/ſo þeir giør
du þad ſem DRottne jlla lyka
de/ eñ ſamt z ødur vrdu heñ
ſynar Synder fyrergiefnar/ þe
gar hñ j ſynum Hiotrum z ſan
celſe/ lytelæckade ſitt Hiarta ꝥ
Gude/z bad vm Nad jnelega.

Maria Magdalena var kuñ
ad morgum openberlegum Bro
tum/eñ eige ad ſydur/þa ꝥyrer
gaf þo Chriſtus heñe þad allt
ſaman. Luc. 7. Cap.

Sa Forſapade Sonureñ vid
urkiende ſiñ Miſgiørning/z va
rd tekeñ til Nadar/Luc. 15. C.

Huad ſtorlega miſgiørdu aller
Poſtularner vid Jeſum j hans
Pyſnu z Harmkuælingar tyma
z einkanlega Petur/Samt bu-

ꝛt ſnarade Gud þeim ecke fra
ſier/ helldur audſyner þeim Nad
ꝛ Myſkun.

Ræningieñ a Kroſſenum ſim̃
hafde alla ſijna Lijfdaga/ fram̃
fared j Syndum ſijnū ꝛ Illſku
Þa hañ ſnere ſier a moote ſijnu
Andlaate/ bad Herran Chriſtū
ad miñaſt ſin/ þa hañ være ko
meñ j ſitt Rijke/ Þa ſuarade Je
ſus honum ꝛ ſagde til hanns/
Sañlega ſañlega ſeige eg þier
ad j Dag ſkalltu vera med mier
j Paradijs/ Luc. 23. Cap.

Þar fyrer þegar þier ognar Mat
ꝛgþiölde Syndañа/ þa hugga þig þ^r
wid/ ad huar Syndeñ gnæger/ edur ſy
neſt ſtoor/ þa yfergnæfer Naaden mi
klu framar/ Rom. 5. Cap.

Huggun ſu ad Jeſus

Hefur vppa ſig tekeð vorar Synder/og vtuegað oſſ Nað z Frið hia Gude Føðurn.

Fyrer vorar Saker er hn̄ Særdur/z fyrer vorra Synda ſaker er hann lemſtradur/ Hegningen̄ hun liggur a hon̄ vppa það vier hefdum Friden̄/ z fyrer hans Beniar erum vier heiler vordner/ vier foorum all er villt ſem Sauder/ huør eirn þa raþade ſijna Gotu/en̄ DR otten̄ lagde allar vorar Synder vppa hann/Eſa. 53. Cap.

Siaed / þar er þad Lambed Guds / huørt ed ber Heimſins Synder/ Joh. 1. Cap.

Jeſus er fyrer vorar Synder

ofurſelldur/ z fyrer vors Riett-
lætis ſaker vppvaktur/Rom. 4.
Sa er ſialfur hefur vorar
Synder offrad a ſynum Lykama
vppa Trienu/ 1. Pet. 2
Nær ſem nu ad þinar Synd
er ogna þier / þa minstu þeſſ/
ad Christur hefur eitt ſinn ppr-
er vorar Synd' liꝺed/hinn Riett-
læte fyrer Ranglæta/vppa þad
hann forn færde oſſ Gude/1. Pet. 3
Ja/ hann hefur ecke ad eins
bored vorar Synder a ſialfs ſin
ns Lykama/ helldr z ſo þar ad
auk vtuegad oſſ Frid og Sætt
hia Gude Fødur.

So ſem ad þeſſar epterfylgiande
Greiner vtuiſa.

Negningenn Nun liggur a hø
num

num / vppa þad vier Nefdum Frid eñ / Esaia. 53.

Vt af þessum Fridnum sung ia Einglarner/ seigiande. Dyrd sie Gude j Vpphædum/ Fridur a Jordu/ z Mañunum Godur Vilie/ Luc. 2. Cap.

Og sia þu/ ein Raust af Himnum ofan sagde/ þesse er miñ Elskulegur Sonur/ a huorium mier vel þocknast/ Þad er/ Vegna huørs ad þier sem af Natturuñe erud Reideñar Børn/ eru aptur komner j miñra Velþocknan/ Matth. 12.

Af þui vier erum Riettlæter fyrer Truna/ þa høfum vier Frid hia Gude/ Fyrer Drotteñ vorn Jesum/ Rom. 5.

Sierdu nu hræddur fyrer Guds Reide/ þa hugga þig apftur

þar vid/ad Jesus hefur stillt z stoduad Guds Reide/so vier mættum Frid hafa hia hønum.

Þar fyrer/sie so nockur synd ge/og riwfe aptur þeñan Frid vid Gud/þa høfum vier Aarn adarmañen hia Fødurnum/ Jesum Christum þañ Riettlæta/ og hañ same er Forlykun fyrer vorar Synder/eñ eige einasta fyrer vorar/ helldur eirneñ fyrer allar Verallldareñar Synder. J fyrra Pist. S. Joh. 2. Cap.

XII Cap.

Huggunar Greiner sem

þar vppa hlioda/ad Jesus hefur þat til Diøfulen̄ yferuñed/ad vier erum fry og frelser/vndan hans Magt og Vallde. Þar

RBikukar Sæde skal ꝫ su
ndꝛ meria Hoggormsins
Høfud/ Gen. 3. Cap.
Þessa Ritningarennar Spadoms Gr
ein/ utleggur S. Johennes j synum
fyrsta Pistle j þridia Cap. seigiande
Þar fyrer byrtest Guds Son/
ad hann nidur bryte Diofulsins
Verk.

Vered okuñdner/ eg hefe Hei
meñ yfervuñed/ Joh. 16.

Nu med þui ad Bornen̄ ha
fa til samans Holld ꝫ Blood/
er hann (Christus) eirneñ j sa
ma mata þess Hluttakare ord
eñ/ uppa þad hañ take Magt-
ena (fyrer Daudañ) fra þeim
sem Daudans Magt hafde/ þ
er Dioflenum/ og Endurleysse
þa sem fyrer Ogn Daudans

 blut

hlutu vm alla Aþe j Prælkan ad vera/Heb. 2.Cap.

Þar fyrer/nær sem vor Mot standare Diofullen/huør ed ge ingur j kring sem Greniande Leon/leitande ad þeim sem hañ kañ vpp ad suelgia/ freistar vor þa ber oss ad standa honum j mote m3 stadþastre Tru/1.Pet. 5.Cap. Huggāde oss þar vid/ Ad Jesus hefur Diofulen yf er vñed/z Macktena fra hōnū teked. Þad er vel vijst z satt/ad vier erum mijkels til Ofveyker þar til/ad standa/ þeim Megt uga vorum Ovin j moote. Eñ Gud allrar Nadar/sem oss hef ur kallad til sijñar Eilijfrar Dy rdar/j Christo Jesu/hañ samm

mun

mun oss/ sem vm litla stund lijd-
um/Fullgiora/Tilreida/ Styr-
kia/Efla z stadfesta.1. Pet. 5.
Nier ad auk skulum vier z lij
ka hugga oss þar vid/ad Christ
fur bidur fyrer oss/ suo ad vor
Tru skule ecke vtslockna j þes-
su Strijde/Luc. 22. C.
Og DRottenn sagde/ Simon
Simon siadu/Satan hefur be-
dest ydar/ ad hann mætte sællda
ydur sem Hueite/enn eg bad þyr
er þier/ad þijn Tru þrotne ecke
Luc. 22. Cap.

XIII. Cap.

Huggun su/ad Jesus hef ur sigrad z yferunned bæde Diøfulenn og Helugte.

DRottens mun Daud
an burt suelgia eilijf-
lega/ z DRottenn mū
af þurka Tǽren af allra And
lite/ z han mun j burt taka þa
Forsmaan sijns Foolks j øllum
Løndum/ Þmad DRottenn hef
ur þad talad/ Esa. 25.
Eg vil leysa þa af Heluijte/
og frelsa þa fra Daudanum/
Daude/ eg vil vera þijn Olyp-
ian/ Heluijte/ Eg vil vera þijn
Drepsott. Hoseæ. 13.
Sannlega/ sannlega seige eg ydur/
huør mijn Ord heyrer/ z tru
er þeim sem sende mig/ sa hēr
ur Eilijft Lijf/ og eige kiemur
han j Dom/ helldur lijdur hann
yr

vr Daudāñ til Lijfsins. Joh. 5
Sañlega / sañlega seige eg yd
ur / ef nockur er sa sem geymer
mijn Ord / hñ mun ecke sia Da
udan ad eilijfu / Joh. 8.
Daudeñ er forsuelgdur j Si
gur / Daude / Huar er þiñ Brod
dur? Heluijte / huar er þijñ Sig
ran? Enn Daudans Broddur
er Syndeñ / Krapfur Syndar
eñar er Logmaled / Eñ Gude
sie Packer / sem oss hefur Sigu
reñ giefed fyrer DRotteñ vorn
Jesum Christum. 1. Cor. 15.
Gud mun þerra oll Tꜳr af
þeirra Augum / Daudeñ mun
eige meir vera / og eige Harmur
ne Kueinan / edur Pryad mun
meir vera / Openb. 21. Cap.

So skulu Guds Børn hugga sig / a moote Daudans hrædelegre Asynd / z moote þeirre beisku Grimd Helvijtis / þar vid / ad Jesus med sijnum Dauda hefur Daudan z Helvijte yfervunned so ad huor sa sem truer a hann / hann mun lifa þott nu være Daudur / z huor hann lifer z truer a mig / sa skal ei deya ad eilijfu / Joh: 11. Cap.

XIIII Cap.

Huggun su ad aller þeir sem a Jesum Christum trua skulu verda niotande / hans Velgiørninga / z skule med Trunne a hann / medtaka og ødlast þad eilijfa Lijf.

Psalm

Hiin Augu Drottens m-
lsta Truna/ Jerem. v.
Sa Riettlæte lifer af
sinne Trw. Haba. 2.

Huor han truer/ sa skal holp
en verda/ en huor han ecke tru-
er/ sa skal verda Fordæmdur.
Mar. 16 Cap.

So z Moyses vppreiste Hegg
ormenn a Eydemorkune/ lyka so
byriar Mannsins Syne vpp ad
festast/ ad aller þeir a hn trua/
fortapest ecke/ helldur hafe Et
lyft Lijf. So elskade Gud Hei
men/ ad hann vtgaf sinn Eingiet
enn Son/ til þess ad aller þeir z
a hn trua/ Fyrerfarest eige/ hel-
ldur ad þeir hafe Eilijft Lijf.
Þui eige sende Gud Son sinn
F vij j Hei

j Neimenn / ad hann dæme Neim enn / helldur ad Heimurenn frelsest fyrer hann / Huor a hann truer dæmest ei / enn huor hann truer ei hann er nu þegar dæmdur / þui að hann truer ei a Nafn Einge etens Guds Sonar. Joh. 3.

Af þessum bera aller Spamenn Vitne / ad fyrer hans Nafn / skule aller þeir sem a hann trua / meðtaka Syndanna Fyrergiefning. Post. Giert. 10.

Fyrer þui sie ydur vitanlegt Goder Menn & Brædur / ad ydur bodast fyrer þennan Syndanna Fyrergiefning / og af ollu þui / huoriu þier gátud ecke Rettlater vorded / fyrer Moyses Logmal / enn huer hann truer a

þenn

þessan / sa er Riettlætur. Gier.
Bok.13. Cap.
Aller saman eru þeir Syndu
ger / og þeim er skortur a þeirre
Hroosan / sem þeir ættu a Gude
ad hafa / z verda so vt af hans
Nad / æn Verdskulldunar Ri-
ettlæter / fyrer þa Endurlausn
sem ordeñ er fyrer Jesum Chr
istum / huorn Gud hefur skyck-
ad til Forlykunar Mañs / fyrer
Truna j hans Bloode. So hø
ldum vier nu ad Madureñ ver
dur Riettlætur æn Logmalsins
Verka fyrer Truna. Rom. 3.
Þetta er Truareñar Ord hu
ert vier predikum / þui ef þu vid
urkienner Jesum med þynum
Muñe / þad hañ sie DRotteñ /
Z ruñ z tru

ꝛ truer j þínu Hiarta/ad Gud hafe hn̄ vpp vaked af Dauda þa muntu hialpast/ Þuiad nær vier truum af Hiarta/ verdum vier Riettlaater/ ꝛ þa vier vidur kiennum med Munnenum/ verdū vier hialpleger/ Þuiad Ritnin gen̄ seiger/ Esa. 28 Huer a hn̄ truer/ sa mun ei ad Hneyxlan verda.

Dæme Ritningaren̄ar hier vppa.

Abraham vard ecke Sæluhö lpen̄ fyrer Verk sijn/ helldur vt af Trusie a Jesum Christum so sem þar stendur skrifad/ Abr aham trude/ ꝛ þad reiknede hn̄ honum til Riettlætis/ Gen. 15. ꝛ j Pist. til Rom. 4.

Fyrer

fyrer Truna hefur Abel Gu-
de meire Offran giort/ en Cain
fyrer huoria han hefur Vit-
isburden feinged/ þad han Ri-
ettlætur sie/ þa Gud gaf Vitn
an af hans Giøfum/ z vm þa
somu talar han / en þott hann
sie latenn/ Ebre. 11. Cap.

Þar fyrer/ þegar þad stranga
og harda Atridis Ord Ognar
oss/sem Gud sialfur hefur gla
gt/Deut. 27. C. Bøluadur ve
re sa/ sem ecke fullkomnar all
Orden j þessu Logmaale/so hã
giøre þar epter/ Þa skulum vi
er hugga oss þar vid/ ad Man
eskian verdur ecke Riettlæt vt
af Logmalsins Verkum/ hell
dur vt af Truñe a Jesum Ch
G riśtum

ristum/ þui ef truum vier z vppa Jesum Christum/ so ad vier verdum Sæluholpner j Truunne a hañ/ eñ ecke fyrer Lögmalsins Verk/ þuiad fyrer Lögmalsins Verk verdur eckert Hold Sæluholped/ so sem Postulenn skrifar j Pistlenum til Galatas 2. Cap. Helldur verdum vier vt af Nadenne hialpleger fyrer Truna/ og þad ecke af sialfum oss þ er Gafa Guds/ ecke af Verkunum/ vppa þad einginn stære sig/ Ephe. 2. Cap.

XV Cap.

Huggun su/ ad Gud vill ecke vijskwpa oss nie fra sier kasta þar fyrer/ þo Truenn vor se veyk.

þad

Pad Offur sem Gude vel þocknast / er Harmþrung en Ande / eitt Harmþrungeð og sundur kramed Hiarta / þa muntu Gud ecke fyrerlyta. Psalm. 51. Cap.

DRottenn skydur þa alla sem vid Falle er bwed / og reyser þa alla s nidur eru slegner / Ps. 145

Pann brækada Reyrleggenn mun hann ecke j sundur merta / z þann lijtloganda Kueik mun hann ecke vt slockua / Esa. 42.

Eg alijt þann hinn Fatæka / z þann sem hefur sundurknosad ann Anda / z þann ed hrædest mijn Ord / seiger Drottenn / Esa. 66.

DRottenn sagde til Postulans Pals / Lat þier nægia mijna

Nad/ þuiad minn Kraptur er j Breyskum mattugur/ fyrer þui seiger Postulenn/ vil eg sem fegenastur hroosa mier af mijnum Breiskleika/ so ad Kraptur Christs bygge medr mier. 1. Cor. 12

Eg em þess hins sama j Godu Trauste/ ad sa sem j ydur hefur vppbyriad hid Gooda Verked/ hann mune þad z eirnenn fullkomna/ allt a þann Dag Jesu Christi Philip. 1. Cap.

Dæme Ritningarennar þess/ su samhliodande.

Abraham verdur kalladur Fader Truadra Manna/ vegna sinnar Truar/ sem hann hafde a Gude/ Rom. 4. Þa hefur hann samt stundum vered miog veyk-

ur/ j

ur j Trufle/so sem lesa ma j fy-
rstu Moyses Bok 15. Cap.
Putad þegar Ord Drottens kї
eсе til Abrahams j eirnre Syn
z sagde/ Ottast þu ecke Abra-
ham/eg er þÿn Vernd/og þÿn
miog stoor Laun/þa suarade A
braham/DROtten/Huad vill
tu giefa mier? Eg ђer hiedan
Barnlaus/z sia/ad Sonur mij
ns Pienara/skal vera mitt Er
ђinge/Hier meigum vier sia/ad
Abraham hefr vered miog Tr
uar veykur/til ad treysta og for
lata sig sem skylde/ vppa Gu-
ds Loђaner z Fyrerheit/ vegna
þess ad Gud droo vndan ђyrer
honum/ þad hн hafde honum
heitted/sem er ad giora hн Fod-
Siш. уж

ar miskunar Þiodar. Eñ sam burt skwþar ecke Gud Abrahā vegna þÿsarar Truaruepke/he lldur huggar Gud hañ/ z los ar ad giefa honum eirn Son/ styrktade so hñs veyka Tru/ct.

Moyses var z Ostyrkur j sin ne Tru/þegar hañ sloo tuisuar a Steineñ med Vendenum/þo kastade Gud honum ecke vt/ve gna þess Truar veykleika/ Nu mer. 20. Cap.

Job vegna sinnar Beykrar Truar/vard so opolenmoodur/ ad hañ formællte þeim Deige sem hañ hefde vered fæddur a/ Job. 3. Cap.

Þad sama giorde Jeremias/so sem lesa ma j hans Spaadoms Bok 20.

Nuad

Huad veyker ad Tarefueinar Herrans Christi hafe vered/ z sierdeilis Thomas/ sem kallad est Tuibure/ þad ma merkia af þui sem vm þa er skrifad j Gud spialls Hystorium/ Samt hefur þo Gud hafft Polenmæde vid þa/ z styrkt þa j Trufie.

Þar fyrer/ nær sem þu þikiur van megnan a þinne Tru/ z hun vilie taka til ad veykiast/ þa őruæntu hier sa mt ecke Guds Nadar/ helldur seig mz þeim sem skrifad stendur vm/ hia Mar. 9. Cap. Drotten eg truer/ hialpa þu minne Vantru/ Og med Christi Postulum. Drotten/ auk oss Truna/ Luc. 17. Og hugga þu þig þar vid/ ad Drotten er þeim nalægastur sem hafa sundur kramed Hiarta/ og hialpar þeim sem hafa sundur kramed Hugskot. Psalm. 34.

 Hug

XVI. Capt

Huggun su/ad Gud vil le v,pp vekia vora Dauda Lijka me til eilyfs Lyfs a þeim ey sta Deige.

NEG veit ad mun Endurlausnare lifer/og þad hañ mun hier epter seirna meir vppvekia mig af Jorduñe/z þad eg mun sijdar meir/vmgiefast med þessu mijnu Hørunde/ og ad eg mune sia Gud j mijnu Holldi/ þañ hiñ sama mun eg sia fyrer mig/z mijn Augu mu nu lijta hañ/z ecke eirn annar. Job. 19. Cap.

Eñ þän' hinu Daudu mūu lif az med Lijkomū vpp aptr rīsa.

Vaked

laten upp og Lof synged þeir
sem liggia i jördu luchter, þuiad
að hyn Dögg, er sú Dögghent
græna Valltarens. Esaie 26.
i Margir af þeim, sem i Molld
Jardarennar eru og sofa munu
upp vakna, sumir til eilyfs Lyfs
Sumer til eilyfran Smanar og
Skammar. Dan. 12. Cap.
Eige skulud þier undrast
þetta, þuiad sú Stund skemur
á hvörri aller þeir sem i gröf-
unum eru skulu heyra Rodd
Guds Sonar, og þeir munu þa
framganga, sem gott giördu
til Lyfsens Upprisu en þeir
sem illa giördu, i Doms Upp
risu. Joh 5.
þetta er Födursins Vilie, sa
er mig sendi ad eg glati öngu
S. I. af

af öllu þui, þa hann gaf mier, helldur skuli eg uppvekia þ a' efsta degi. Joh. 6

Fyrer eirn Mann kemur Synden, og fyrer eirn Mann upprisa Framlidena, huad lika sem þeir döu aller fyrer Adam, so verda aller Lyfgader fyrer Christum. 1 Cor. 15.

Dæmi Ritningarinnar
þar uppa.

Mier Lesum i Annare Bock Kongana 4 Capitula ad Eliseus Spamadur uppvakte af Dauda eitt Ungmenni, til eins stad-fastlegs Merkis þ vitnisburdar þar uppa, ad Lykamer mañana munu openberlega uppriisa a' efsta Degi. Kia'

Hia Marcum Gudspialla Ma
rke 5. Cap. stendur skrifad/ Ad
Christur hafe ecke talad vtan
alleinasta tuo Ord/ til þeirrar
Framlidnu Dotter Jairi/seig-
iande/Stulka/eg seige þier/st-
attu vpp/ z jafnsnart stod Stu
lkan vpp og gieck.

Hia Lucam 7. Cap. Vppva
ckte Jesus Son þeirrar Eckiu
i Naim/ z gaf hann aptur sinne
Modur.

Hia Johannem 11. C. stend
ur skrifad þar vm/huornenn Je
sus vppvakte Lazarum af Da
uda/Broder Mariu z Marthæ
epter þad hann hafde leiged i
Grofenne i fiora Daga.

So latum oss nu hugga oss vid Vpp

 risu

visu vorra Lykama/j hvørskyns Hør
nningum z Eymdum/sm oss kuña til
ad halla/Þuiad fyrst vier vitum þad
Jesus er dauñ/z vpp aptur riseñ/suo
mun hann og eirneñ/ þa sem sofnad
er eru/fyrer Jesum / med hønum fra
am leida. 1. Cor. 4. Cap. Og eink
anlega skal þad vera kroptug Huggū
Guds Barna/ ad þesser vorer Lyka
mer/skulu verda myklu Dyrdlegre z
vegsamlegre j Vpprisuñe/eñ þeir hafa
þa nøckurn Tyma ádur vered heer j
þessu Lijfe/Þui þad verdur sæd for
geingelegt/ seiger S. Paull Postule/
1. Chor. 15. Eñ mun vpp aptur rijsa
Oforgeingelegt / Þad verdur sæd j
Vansemd/ enn mun vpp aptur rijsa j
Vegsemd/Þad verdur sæd j Breyskle
ika/eñ mun vpp aptur rijsa j Krapte
Þad verdur sæd Kiøtlegur Lykame
enn mun aptur rijsa Andlegur Lyka
me/Þetta hid forgeingelega/ mū skr
ydast hinu oforgeingelega/Og þetta
hid Daudlega/ mun klædast þui Oda
udlega/Sjá/ Jesus mun a þeim sijd
asta

afta Deigt / forklara vora faþeinga Lykame/ þad þeir lyker verde hanns forklarudum Lykama / epterþeirre Verkan/ þar hañ kañ ſter alla Hlute med vnderg efna ad giøra, Phil. 3. C.

XVII Cap.

Huggun ſu ad Gud mune j þui epterkomanda Lifenu ymbreyta øllum Hørmungum Guds Barna j Lifsa Glede.

ISrael mun frelſaſt fyrer DRottenn/ fyrer eina Eilifa Endurlanſn/ z mū ei til Skammar nie Neidung ar verda/ vm Alldur z ad Eilif fu. Eſa. 45.

Þeir hinu Endurleyſtu DRottens/ munu aptur ſnua/ z til Sion koma med Lofſaung/ Og

eilijfur Føgnudur mun a þeirra Høfdum vera/ Glede z Unadsemd munu þeir hondla/ en Sorg og Anduarpan mun j burt fra þeim flyia/ Esa. 51.
Soolen skal ecke skijna þier vm Dagenn leingur/ z Birtan Tunglsins skal ecke lysa þier/ Helldur mun DRottenn sialfur vera þitt eiged Lios/ z þin Gud mun vera þijn Vegsemd/ Þijn Sool mun ecke meir vnder ganga/ nie þitt Tungl birtuna miss sa/ þuiad DRottenn mun vera þitt eilijft Lios/ Og Dagarner þijnar Hørmungar skulu taka Enda. Esaiæ. 60.
So seiger DRottenn DRottenn/ Sia þu/ mijner Þionar skulu eta

su eta/en þier skulud Hungra/ Sia/ Mijner þionar skulu Gl
ader vera/ en þier skulud til Sk
ammar verda. Sia þu/ Mijner
Þionar skulu Drecka/ En þier
skulud þyrster vera. Sia þu/
Mijner Þionar skulu med Godu
Giede Lof syngia/ en þier skul-
ud af Hiartans Angre hrópa
ogra/ og af Wesalldar Eymd æ
pa. Sia/ Eg mun skapa nyt
ann Himen og nya Jord/ so ad þ
hid fyrra/ skal ei leingur minnst
verda/ nie þ i Hug koma/ helld
ur munu þeir Gledia sig æfeinle
ga/ og glader vera yfer þui sem
eg skapa. Esa. 65.

Eg mun hugga ydur/ lijka s
pad einhuorn huggar hanns

Moder. Ja/ þier ſkulud til Jeruſalem endurnærder verda/ þier munud ſia þ ſama/ z yduart Hiarta mun gledia ſig/ z ydar Bein ſkulu Blomgaſt ſem annad Gras/ þa mun þeckiaſt Hond Drottens vid hans Þiona/ z reidenn vid hns Ovine/ Eſ. 66
Sæler Riettlætra eru j Guds Hende/ z eingenn Pijna snerter þær/ Þad ſyneſt þyrer þeim Oſkynſomu ad þeir deye/ z þra Afgangur reiknaſt fyrer Pijnu og þeirra Burtfor þyrer eina Fordiorfun/ enn þeir eru j Fride. Þo ad þeir hafe margt ad lijda þyrer Monnonum/ eru þeir þo j viſſre Von/ ad þeir munu alldrei deyia. Þeim er ſo hægt

repsad/ En þa skal skie mijked Goff/ þuiad Gud freistar þeirra z finnur þa ad þeir eru honum verduger. Hann reyner þa sem Gull j Ofne/ z tekur þa til sijn so sem eitt fullkomlegt Offur/ og a þeim Tijma nær Gud ver dur lijtande þar til/ Þa skulu þe ir skijna skiært/ z lijda fram sem Loge yfer Grasstram/ z Drottenn munDrottna æfenlega yf er þeim/ þuiad þeir sem honum treysta/ þeir skulu sinna/ ad hann er Truhastur/ z þa sim eru Tru faster j Kiærleikanum / misser hann ecke/ þuiad hans Heilager eru vnder Nad z Myskunsemi og hann ser til med sijnum Ut voldum/ Spek. 3. Cap.

Sañlega sañlega seige eg yd
ur/ þier munud syta z Grâta/
eñ Heimureñ mun fagna/ z þi
er munud hrygguer vera/ eñ yd
ar Hrygd. skal snuast j fognud.
Konañ þegar hun skal fæda/
þa heþur hũ Hrygd/ þuiad heñ
ar Stund er komeñ/ eñ þa hun
hefur Barned fædt/ miñest hun
ei þess Harmkuælis fyrer Fag
nadar saker/ þuiad Madur er
j Heimeñ boreñ/ Þier hafed nu
Hrygd/ eñ eg skal sia ydr aptur/
z yduarþ Hiarta skal fagna/ z
yduarn Fognud skal einger af
ydur taka. Joh. 16. Cap.

Þier sem nu litla Stund hr-
ygguer erud j marguiſlegũ Fre
istingum/ mættud Glediast med
Ydur

Dómrædelegre Dyrdarsamlegre Glede / z Endalok ydar Truar / þar af berande / sm er Sialp ræde ydarra Salna. 1. Pet. 1.

Sæll er sa Madur / sem Freistingena polennoodlega lijdur / þui þar mz hañ verdur reyndur mun hañ ódlast Lijfsins Korónu / Jacob. 1. Cap.

Huor hñ yferuiñur / þeim mũ eg giefa ad eta af Lijfs Trienu / þad er j Guds Paradijs standur / Vert trwr allt til Daudans / z mun eg giefa þier Korónu Lijfsins. Open. Joh. 2. C.

Og Gud mun þerra oll Tar af þeirra Augum / Daudeñ mũ ecke leingur vera. Openb. Joh. 21. Cap.

Nia Lucam j 16. Cap. Les um vier vm þann volada Lazarum / ad hañ leid stoora Neyd og Vesolld hier j Heime/ eñ ad lidnum hans Nieruistar Stunduñ j þessu Lijfe/þa vard hañ Nüggadur aptur/ suo ad hans Stundleg Eymd vmsnerest j Eilijfa Glede.

Moyses kiøre mykiu helldur med Foolke Guds Omak ad þola/ enn ad hafa stundlegt Epterlæte Syndarennar / og hiellt Vanuirding Christi fyrer stærre Ríkdom eñ Fiesiod Egyptskra/þui hañ leit a Verdlaunen/ Ebre. 11. Cap.

Nier

Hier vid skulu Guds Börn
hugga sig/ j huorskyns Eymd
um/ Fære og Freistingum/ ad
þeim er Oseigianleg Glede fyr
erbwen̄ j Himneskre Sælu/ og
skulu þui seigia med hinum Hei
laga Paale j Pist. til Rom. 8.
eg helld ad Moothlæting þessa
ra Tijma/ sie ecke verd til þeirr
ar Dyrdar/ sem vid oss mun op
enberud verda.

Þuiad skrifad er/ Þad eige
hafe Auga sied/ z ei Eyra he
yrt/ z ecke hafe j Mans Hiar
ta komed / huad Gud hafe fyr
erbwed þeim er hann elskar/
1. Chor. 2. Cap.

Þar mun̄ vier vera hia Je
su Christo/ og sia pa Vegsemd

og Dyrd / sem Gud Fader hef ur honum giefed. Joh. 15. C.

Pad er eñ ecke opinberad hu ad vier verda munum / enn vier vitum / ad þegar þad byrtast mun / þ vier munum honū lijker verda / þui vier munum hañ sia / so sem hann er / 1. Joh. 3. Cap.

Glediest ydur þar fyrer / seig er Postuleñ Petur j fyrra Sen debrefe. 4. Cap. Pad ad þeir med Christo lijded / vppa þad þier eirneñ / a Opinberanar Tijma hans Dyrdar mættud glediast z fagna.

Ein Bæn vm Syn... anna Fyrergiefning.

DROTTenn Gud Fader ... apare allra Miskun... Brunnur allrar Na... dar/ Þu sem Riettilega heiter Gud allrar Huggunar/ Þinn Þienare Dauid ... ar so vm þig/ ad þu sert bædi Lyknar fullur/ z Myskunsam... Þolenmoodur og harla G... giarn/ þu sert ecke alla Af... stur/og reidest ecke Eilijfleg... Ja/ad þu vilier ecke brepta v... oss epter vorum Syndum/ og ... Endurgiallda oss epter v... Misgiorningum. J þess... Þ... N vid ...

kiem eg fram fyrer ... eg ...
þig ecke lijtels/ med því þu
Skapare mijkelrar Nadar
Nelldur bid eg þig eins Stoors
og mijkels Velgiorninga/ sem
er þesse, Ad þu ſgiefer mier al
lar mijnar Saker og Synder/
Brot og Misgiorninga/ sem
eg alla mijna Lijfdaga/Ungur
z Gamall hefe giort þier a mo
te/Vitande og Ovitande / hid
jnnra j Saalunne / med Illum
Tilhneygingum/ Blindleika/
Þuerwd og Illum Þaunkum/
Og hid ytra med jllum z Oguð
legum Ordum og Giordum.
Ollum þessum mijnum Syndu
og Afbrotum/ bid eg þu mier
sockuer j Afgrunn þinnar My